

**LIETUVOS RESPUBLIKOS CENTRALIZUOTAI VALDOMO VALSTYBĖS TURTO
VALDYTOJO ĮSTATYMO NR. XII-791 PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO, NAUDOJIMO
IR DISPONAVIMO JUO ĮSTATYMO NR. VIII-729 PAKEITIMO ĮSTATYMO,
LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO,
NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO JUO ĮSTATYMO NR. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 16,
19, 20, 21, 24 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 18 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO
NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO NR. XIII-2398 13 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 4.107, 4.109 IR 6.956
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO
PROCESO KODEKSO 83 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO NR. I-1508 3, 8 IR 9 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ
NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 195 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO NR. IX-2112 33, 39 IR 93
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIO
SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 32 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBEI IR SAVIVALDYBĖMS
PRIKLAUSANČIŲ AKCIJŲ PRIVATIZAVIMO ĮSTATYMO NR. VIII-480 2, 4, 5, 6, 7, 10,
11, 13, 14 IR 22 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŽEMĖS ĮSTATYMO NR. I-446 7, 9 IR 11 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO,
LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS PRIEŽIŪROS ĮSTAIGŲ ĮSTATYMO NR. I-
1367 36 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO
STATUTO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO STATUTO NR. I-399 59¹
STRAIPSNIO PAKEITIMO“ PROJEKTŲ
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

**1. Įstatymų projektų rengimą paskatinusios priežastys, parengtų Įstatymų projektu
tikslai ir uždaviniai**

Lietuvos Respublikos centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymo Nr. XII-791 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo Nr. VIII-729 pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo Nr. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 24 straipsnių pakeitimo ir 18 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo Nr. XIII-2398 13 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.107, 4.109 ir 6.956 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 83 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 3, 8 ir 9 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 195 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 33, 39 ir 93 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 32 straipsnio pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymo Nr. VIII-480 2, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 13, 14 ir 22 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos žemės įstatymo Nr. I-446 7, 9 ir 11 straipsnių pakeitimo įstatymo, Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo Nr. I-1367 36 straipsnio pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos Seimo statuto „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo statuto Nr. I-399 59¹ straipsnio pakeitimo“ projektai (toliau kartu – Įstatymų projektai) parengti, siekiant:

1) pertvarkyti valstybės įmonę Turto banką (toliau – VĮ Turto bankas) į akcinę bendrovę Turto banką;

2) įgyvendinti Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės 2018 m. sausio 24 d. valstybinio audito ataskaitoje Nr. VA-2018-P-60-8-1 „Valstybės nekilnojamojo turto valdymas“ pateiktas rekomendacijas ir sudaryti teisinės prielaidas valstybės nekilnojamojo turto centralizuoto valdymo plėtrai;

3) įgyvendinti Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės 2019 m. spalio 1 d. valstybinio audito ataskaitos Nr. FA-8 „2018 metų valstybės konsoliduotųjų finansinių ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinių teisingumo bei valstybės biudžeto lėšų ir turto valdymo, naudojimo, disponavimo jais teisėtumo vertinimas“ 23 rekomendaciją – optimizuoti turto perdavimo procesus, siekiant savalaikio turto nusidėvėjimo sąnaudų pripažinimo;

4) tobulinti valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo esamą teisinį reguliavimą, atsižvelgiant į praktinio įgyvendinimo problemas ir siekiant teisinio reguliavimo suderinamumo, atsižvelgus į reikšmingus pokyčius kituose įstatymuose, kurie nustato valstybės arba savivaldybių turto valdymą arba juridinių asmenų veiklą ir jų teises, sietinas su valstybės ar savivaldybių turto valdymu.

Akcinė bendrovė Turto bankas veiktų vadovaudamasi Lietuvos Respublikos centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymu, taip pat įstatymais, reglamentuojančiais bendrovės funkcijų vykdymą, valstybės turto valdymą reglamentuojančiais teisės aktais, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymu ir bendrovės įstatais, jai būtų taikomi valstybės valdomoms bendrovėms taikytini valdymo, strateginio planavimo, dividendų mokėjimo, kolegialių organų veiklos principai, kurie leistų siekti aukštesnių bendrovės veiklos skaidrumo, efektyvumo ir gerosios valdysenos standartų. Be to, nustačius bendrovės įstatuose, taptų galimos naujos komercinės veiklos, susijusios su nekilnojamojo turto valdymu.

Rengdamasi VĮ Turto banko pertvarkymui, Lietuvos Respublikos finansų ministerija, kaip įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, peržiūrėjo visas įmonės atliekamas funkcijas ir įvertino jų tęstinumo tikslingumą, galimą jų perdavimą kitoms institucijoms. Šiuo metu VĮ Turto banko funkcijas, nurodytas Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatyme, pagal veiklos objektą ir jos pobūdį galima suskirstyti į šias funkcijas:

1) *įgyvendina* valstybės nekilnojamojo turto *centralizuotą valdymą*, reglamentuotą Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo (toliau – Turto valdymo įstatymas) 19 straipsnyje, t. y.: *valdo administracinės paskirties valstybės nekilnojamąjį turtą* (toliau – AVNT) ir vykdo jo valdymo ir priežiūros veiklas pagal su turto naudotojais sudarytas nuomos sutartis, atnaujiną centralizuotai valdomą AVNT ir vykdo jo energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektus, aprūpina valstybės institucijas ir įstaigas jų funkcijoms atlikti reikalingu ir poreikius atitinkančiu AVNT; *įgyvendina nenaudojamo ar nereikalingo valstybinėms funkcijoms įgyvendinti valstybės nekilnojamojo turto centralizuotą valdymą*, naudojimą ir disponavimą juo, centralizuotą sprendimų dėl valstybės nekilnojamojo turto perdavimo derinimą, centralizuotą valstybės turto pardavimą viešuose aukcionuose, Valstybės turto informacinės paieškos

sistemos tvarkymą, valstybės turto metinės ataskaitos rengimą, atstovavimą valstybei bylose dėl valstybės nekilnojamojo turto nuosavybės teisių gynimo;

2) *privatizuoja* valstybei ir savivaldybėms priklausančias akcijas pagal Lietuvos Respublikos valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymą;

3) *išieško skolas valstybei* – pagal Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymą administruoja Finansų ministerijos perduotas paskolas, valstybės garantijas ir kitus turtinius įsipareigojimus, pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymą išieško mokestines nepriemokas, o pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymą – Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos mokestines nepriemokas;

4) *administruoja ir realizuoja* bešeimininkį, konfiskuotą, paveldėtą nekilnojamąjį turtą ir akcijas.

Įvertinus nurodytų funkcijų tęstinumo tikslingumą, Įstatymų projektais siekiama, kad po pertvarkymo veiksianti akcinė bendrovė nebevykdytų dėl sumažėjusių apimčių tapusios neaktualios skolų valstybei išieškojimo funkcijos ir užbaigtų tik skolų likučių išieškojimą, neperduodant naujų skolų valstybei išieškojimo. Pažymėtina, kad teisinėmis galimybėmis pagal Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 32 straipsnį nebuvo pasinaudota, t. y. valstybinio socialinio draudimo nepriemokų išieškojimas nebuvo perduotas VĮ Turto bankui. Pagal Mokesčių administravimo įstatymą perduotų mokestinių nepriemokų išieškojimas, sukūrus efektyvias mokesčių administravimo informacines sistemas ir įstatymais mokesčių administratoriui – Valstybinei mokesčių inspekcijai suteikus daugiau išieškojimo priemonių, jau keletą metų nėra perduodamas VĮ Turto bankui. Valstybei pakeitus perskolinamų paskolų ir valstybės garantijų suteikimo politiką, daugiau kaip 10 metų ne tik mažėjo perskolinimo ir valstybės garantijų apimtys, bet ir iš esmės pasikeitė skolininkų rizikingumo lygis, nuo kurio priklauso perduodamų VĮ Turto bankui administruoti perskolinamų paskolų ir valstybės garantijų apimtys (perdavimas administruoti nevyksta daugiau kaip per 10 metų).

Taigi Įstatymų projektais siekiama stiprinti valstybės nekilnojamojo turto centralizuoto valdymo įgyvendinimą, perduodant kitiems subjektams (jų atliekamas funkcijas atitinkančias) tiesiogiai su valstybės nekilnojamojo turto valdymu nesusijusias, mažėjančių apimčių skolų išieškojimo, paskolų ir valstybės garantijų administravimo funkcijas. Siūlomi pakeitimai taip pat leistų išsaugoti ir auginti aukštos kvalifikacijos nekilnojamojo turto valdymo specialistus.

Be to, siekiant sudaryti teisinės prielaidas valstybės turto valdytojams (patikėjimo teisės subjektams) valstybės turtą Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams, t. y. Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos (toliau – LNSS) asmens ir (ar) visuomenės sveikatos priežiūros viešosioms įstaigoms, kurių savininkė (dalininkė) yra valstybė, perduoti Vyriausybės arba Vyriausybės įgaliotų valstybės turto valdytojų sprendimais, teikiamas Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo Nr. I-1367 36 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas. Tokiu būdu būtų mažinama Vyriausybės administracinė našta, efektyvinamas valstybės turto, kuris perduotinas valdyti, naudoti ir juo disponuoti patikėjimo teise pagal patikėjimo sutartis LNSS asmens ir (ar) visuomenės sveikatos priežiūros viešosioms įstaigoms, kurių savininkė (dalininkė) yra valstybė, perdavimo procesas.

2. Įstatymų projektų iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymų projektų iniciatorės – Finansų ministerija ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija. Įstatymų projektus parengė Finansų ministerijos Valstybės turto valdymo departamento (direktorė Aušra Vičkačkienė, tel. 239 0122, el. p. ausra.vickackiene@finmin.lt) Valstybės turto valdymo politikos skyriaus vedėja Laima Kalinauskienė, tel. 239 0127, el. p. laima.kalinauskiene@finmin.lt, patarėja Vaida Dumčiūtė, tel. 239 0186, el. p. vaida.dumciute@finmin.lt, vyriausioji specialistė Laimutė Raibienė, tel. 239 0198, el. p. laimute.raibiene@finmin.lt, patarėjas Erikas Čižiūnas, tel. 219 9387, el. p. erik.ciziunas@finmin.lt, taip pat Sveikatos apsaugos ministerijos Valstybės turto valdymo ir viešųjų pirkimų skyriaus (vedėjas Andriejus Bielinskis, tel. (8 5) 266 1448, el. p. andriejus.bielinskis@sam.lt) patarėja Neringa Gerasimavičienė (tel. (8 5) 205 5288, el. p. neringa.gerasimaviciene@sam.lt) ir vyriausioji specialistė Liubava Uzielienė (tel. (8 5) 266 1450, el. p. liubava.uzieliene@sam.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymų projektuose aptarti teisiniai santykiai

Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatyme reglamentuojamas centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo – valstybės įmonės – statusas, veiklos tikslai ir funkcijos. Viena iš atliekamų funkcijų yra išieškoti skolas valstybei ir administruoti pagal pavedimo sutartis su Finansų ministerija perduotas paskolas, valstybės garantijas ir kitus turtinius įsipareigojimus.

Turto valdymo įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Lietuvos banko turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymas. 2014 m. sausio 31 d. įsigaliojo Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 1, 6, 7, 8, 11, 12, 14, 19, 20, 25, 31, 33, 35, 36, 38, 47, 49, 50, 53, 54, 54¹, 55 straipsnių, ketvirtą ir penktą skirsnių pavadinimų pakeitimo, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 37 straipsnių pripažinimo netekusiais galios ir Įstatymo priedo papildymo įstatymo Nr. X-569 1 straipsnio pakeitimo įstatymas, pagal kurį šio įstatymo įsigaliojimo dieną Lietuvos banko valdytas valstybei nuosavybės teise priklausantis turtas, perduotas Lietuvos bankui valdyti, naudoti ir disponuoti juo patikėjimo teise ir registruotas Lietuvos banko balansinėje ir nebalansinėje apskaitoje, nuo įstatymo įsigaliojimo dienos tapo Lietuvos banko nuosavybe. Lietuvos bankas savo turtą valdo, naudoja ir disponuoja juo pagal Europos Sąjungos teisės aktus ir Lietuvos banko įstatymą. Teisinio pagrindo, pagal kurį perduotą patikėjimo teise valstybės turtą Lietuvos bankas galėjo valdyti kitaip, nei nustatyta Turto valdymo įstatyme, nebeliko.

Turto valdymo įstatymo 2 straipsnio 2 ir 7 dalyse pateikiamos ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto sąvokos, kurių apibrėžtyse nurodoma, kad vertę, pagal kurią turtas priskiriamas atitinkamai kategorijai, nustato Vyriausybė. Pasikeitus viešojo sektoriaus atskaitomybę reglamentuojantiems teisės aktams, Vyriausybės nutarimai dėl ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto vertės nustatymo pripažinti netekusiais galios, dėl šios priežasties keistinos minėtos 2 straipsnio 2 ir 7 dalys.

Turto valdymo įstatymo 6 straipsnio 2 punkte nustatytas vienas iš savivaldybės turto įgijimo būdų, kai savivaldybė turtą įgyja savivaldybės tarybos sutikimu perimdama valstybės turtą

savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms įgyvendinti, kai šis turtas perduodamas savivaldybių nuosavybėn pagal Vyriausybės nutarimus, nenurodant, kad Vyriausybės sprendimai dėl valstybės turto perdavimo savivaldybėms rengiami, derinami Vyriausybės nustatyta tvarka.

Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybės turtas patikėjimo teise perduodamas Vyriausybės nustatyta tvarka. Šiame straipsnyje nėra nustatyti subjektai, kuriems įstatymas suteiktų įgaliojimus priimti sprendimus dėl valstybės turto perdavimo patikėjimo teise. Kitose šio straipsnio dalyse įvardijami valstybės turto patikėjimo teisės subjektai, jų teisės valdant valstybės turtą nuo jo gavimo ar įsigijimo momento, taip pat nustatoma, nuo kokio momento atsiranda patikėjimo teisė, t. y. nuo turto perdavimo patikėjimo teisės subjektui (patikėtiniui) ir turto perdavimo–priėmimo akto pasirašymo momento. Turto valdymo įstatymo 11 straipsnyje nustatyta, koks turtas gali būti perduotas savivaldybėms valdyti patikėjimo teise, o 12 straipsnyje reglamentuotas savivaldybės turto valdymas, nustatyta, kad savivaldybėms nuosavybės teise priklausančio turto savininko funkcijas, vadovaudamosi įstatymais, įgyvendina savivaldybių tarybos, kurios nustato turto perdavimo savivaldybės patikėjimo teisės subjektams, nurodytiems šio straipsnio 2 dalyje, tvarką, taip pat įtvirtinta, kad patikėjimo teisė į perduodamą savivaldybės turtą atsiranda nuo turto perdavimo patikėjimo teisės subjektui (patikėtiniui) ir turto perdavimo–priėmimo akto pasirašymo dienos. Turto valdymo įstatymo 10 ir 12 straipsniuose nustatytą valstybės ir savivaldybių turto patikėjimo teisės subjektų apibrėžtis susijusi su Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.107, 4.109 ir 6.956 straipsniuose nustatyta valstybės arba savivaldybių patikėjimo teisės subjektų apibrėžtimi, vartojant formuluotę „valstybės ar savivaldybių įmonės, įstaigos ir organizacijos“. Kadangi nuolat keičiasi buvusių patikėjimo teisės subjektų teisinės formos, ateityje planuojama atsisakyti valstybės įmonės ir savivaldybės įmonės teisinės formos, reikalingi aktualūs įstatymuose nustatytos patikėjimo teisės apibrėžties pakeitimai.

Turto valdymo įstatymo 19 straipsnyje reglamentuotas valstybės nekilnojamojo turto centralizuotas valdymas, naudojimas ir disponavimas juo. Šiame straipsnyje nustatytas veiklas, kurios sudaro valstybės nekilnojamojo turto centralizuotą valdymą, tikslinga perkelti į Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymą, kad pertvarkytos į akcinę bendrovę bendrovės funkcijos būtų išvardytos jos veiklą reglamentuojančiame įstatyme.

Turto valdymo įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta, kad valstybei nuosavybės teise priklausančias turtas kitų subjektų nuosavybėn perduodamas nematerialųjį ir materialųjį turtą (išskyrus nekilnojamuosius daiktus) Vyriausybės nutarimu perduodant savivaldybių nuosavybėn savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms įgyvendinti. Šio straipsnio 4 dalyje reglamentuotas savivaldybei nuosavybės teise priklausančio turto perdavimas ir nustatyta, kad savivaldybės turtas savivaldybės tarybos sprendimu gali būti perduotas valstybės arba kitos savivaldybės nuosavybėn, kai yra atitinkamai arba Vyriausybės, arba jos įgaliotos institucijos, arba kitos savivaldybės tarybos sutikimas.

Turto valdymo įstatymo 21 straipsnyje nustatytas valstybės ir savivaldybių nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimas viešo aukciono būdu. Šiame straipsnyje, be kita ko, nustatyta, kad: valstybės nekilnojamojo turto aukciono sąlygas dėl didesnės negu 3 000 000 eurų vertės ir jam priskirto žemės sklypo pardavimo tvirtina Privatizavimo komisija; įstatymų

reikalaujamos formos valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto, taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pirkimo–pardavimo sutartis ir žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu) pirkimo–pardavimo sutartis su aukciono laimėtoju turi būti sudaroma per 30 dienų nuo pardavimo viešame aukcione dienos. Nors Turto valdymo įstatymo 20 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad pirkėjas savo įsipareigojimams įvykdyti gali skolintis lėšų iš kredito įstaigų, 30 dienų terminas ir pirkimo sandoriui ir paskolos sutarčiai sudaryti yra per trumpas.

Turto valdymo įstatymo 21 straipsnio 12 dalyje nustatyta, kad už laiku neįvykdytą piniginę prievolę viešo aukciono laimėtojas (pirkėjas) privalo viešo aukciono organizatoriui sumokėti pirkimo–pardavimo sutartyje nustatytus, bet ne mažesnius kaip 0,1 procento dydžio nuo laiku nesumokėtos sumos už kiekvieną uždelstą dieną, delspinigius.

Šio straipsnio 13 dalies 1 punkte nurodyta, kad lėšos, gautos pardavus valstybės nekilnojamąjį turtą ir kitus nekilnojamuosius daiktus, taip pat palūkanos, netesybos ir kiti su pirkimo–pardavimo sutarties vykdymu susiję mokėjimai į valstybės biudžetą arba Valstybinio socialinio draudimo fondo lėšų sąskaitą pervedami atskaičius Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotą atlygį centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui už valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto valstybinės žemės sklypo (jeigu žemės sklypas parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu) ar kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimą arba atskaičius užsienio valstybėse esančio valstybės nekilnojamojo turto viešo aukciono organizatoriaus patirtas su viešo aukciono organizavimu susijusias išlaidas.

Turto valdymo įstatymo 23¹ straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad kandidatas į valstybės ir (ar) savivaldybės valdomos bendrovės ir valstybės ir (ar) savivaldybės valdomos bendrovės dukterinės bendrovės kolegialaus organo nepriklausomus narius ir kolegialaus organo nepriklausomas narys turi atitikti šiuos nepriklausomumo reikalavimus:

1) ne trumpiau kaip vienus metus neturi būti bendrovės, į kurios kolegialų organą pretenduoja, jos dukterinės arba patronuojančios bendrovės ir su jomis susijusio juridinio asmens, kurio dalyvės yra šiame punkte nurodytos bendrovės (toliau – susijęs juridinis asmuo), atranką inicijuojančio subjekto ar jam pavaldaus juridinio asmens valstybės tarnautojas ar darbuotojas;

2) ne trumpiau kaip vienus metus neturi būti bendrovės, į kurios kolegialų organą pretenduoja, vadovu, kito kolegialaus organo nariu, darbuotoju ar akcininku, šios bendrovės dukterinės arba patronuojančios bendrovės ar susijusio juridinio asmens vadovu, kolegialaus organo nariu, darbuotoju ar akcininku.

Turto valdymo įstatymo 27 straipsnyje reglamentuotas pripažinto nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti valstybės ir savivaldybių turto panaudojimas ir nurašymas.

Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo Nr. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 24 straipsnių pakeitimo ir 18 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos sudaryti valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimo susitarimai įgyvendinami pagal teisės aktų nuostatas, galiojusias iki šio įstatymo įsigaliojimo, Vyriausybės patvirtintame Atnaujinamo valstybės nekilnojamojo turto sąraše nustatytais terminais, kurie gali būti pratęsti iki 2022 m. gruodžio 31 d.

Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatyme nustatyta dalis centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo funkcijų, atliekamų privatizavimo srityje, kita dalis įtvirtinta Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatyme.

Valstybės skolos įstatyme nustatyta, kad Finansų ministerija Vyriausybės sprendimu ir jos nustatyta tvarka sudaro su centralizuotai valdomo valstybės turto valdytoju pavedimo sutartis dėl Finansų ministerijos perduodamų administruoti perskolinamų paskolų, valstybės garantijų ir kitų turtinių įsipareigojimų.

Administracinių nusižengimų kodekse nustatyta, kad skolininkų, kuriems buvo perskoltos valstybės vardu gautos paskolos, arba skolininkų, už kurių įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, neteisingos informacijos pateikimas arba reikalingų dokumentų nepateikimas ar pavėluotas pateikimas Finansų ministerijai arba centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui pagal Valstybės skolos įstatymą užtraukia baudą.

Mokesčių administravimo įstatyme nustatyta, kad mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas jam pavestas funkcijas, turi teisę finansų ministro nustatyta tvarka perduoti atstovavimo pagrindais arba perleidžiant reikalavimo teisę mokesčių mokėtojo mokestinių nepriemokų išieškojimą centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui. Taip pat nustatyta, kad informacija apie mokesčių mokėtoją gali būti pateikta centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui, kiek tai susiję su šiam valdytojui perduotu mokestinių nepriemokų išieškojimu. Kita galiojančio reguliavimo nuostata – mokesčių administratoriui perleidus reikalavimo teisę centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui, mokestinė nepriemoka nurašoma iš biudžeto pajamų apskaitos dokumentų.

Valstybinio socialinio draudimo įstatyme nustatyta, kad Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos turi teisę perleisti įmonės, kuriai iškelta bankroto ar restruktūrizavimo byla, socialinio draudimo įmokų, delspinigių, baudų ir palūkanų skolos reikalavimo teisę centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui abipusio susitarimo pagrindu.

Lietuvos Respublikos Seimo statute įtvirtinta, kad viena iš Audito komiteto veiklos kryptių yra VI Turto banko funkcijų įgyvendinimo efektyvumo parlamentinės kontrolės atlikimas, pasiūlymų ir rekomendacijų dėl veiklos gerinimo teikimas, dalyvavimas rengiant su tuo susijusius įstatymų projektus.

Civilinio proceso kodekso 83 straipsnyje yra įrašytas juridinis asmuo „valstybės įmonė Valstybės turto fondas“.

Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 7, 9 ir 11 straipsniuose nurodyti subjektai, kuriems suteikta teisė valstybinę žemę valdyti, naudoti ir ja disponuoti patikėjimo teise, nuomoti ir parduoti. Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas patikėjimo teise gali valdyti tą valstybinę žemę, kuri yra priskirta jo valdomam valstybės nekilnojamajam turtui arba priskirta perduodamam valstybės arba savivaldybių nekilnojamajam turtui. Pagal Žemės įstatymo 8, 9, 11 straipsnius, centralizuotam valstybės turto valdytojui suteiktos teisės sudaryti jo patikėjimo teise valdomos valstybinės žemės panaudos, nuomos ir pardavimo sandorius. Tačiau žemės patikėjimo teisę centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas įgyja tuomet, kai šią žemę teisės aktų nustatyta tvarka jam perduoda esama valstybinės žemės patikėtinė – Nacionalinė žemės tarnyba arba

savivaldybė, kurios administracija pagal Turto valdymo įstatymą yra savivaldybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto žemės sklypo aukciono organizatorė. Pagal valstybės ir savivaldybių nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų aukciono vykdymo teisinį reguliavimą, savivaldybės administracija su aukcioną laimėjusiu dalyviu galėjo sudaryti tik savivaldybės nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutartį, o žemės pirkimo pardavimo sutartį sudarydavo centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas, o jeigu žemė neparduodama, – žemės nuomos sutartį sudarydavo Nacionalinė žemės tarnyba. Savivaldybėms tapus valstybinės žemės patikėtinėmis, tikslinga atsisakyti centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo patikėjimo teisės valdyti savivaldybių nekilnojamajam turtui priskirtą valstybinę žemę.

Pagal reguliuojamus santykius, Turto valdymo įstatymas nustato valstybės ir savivaldybių turto, išskyrus žemę, valdymą, naudojimą ir disponavimą juo. Žemės teisinius santykius reguliuoja Žemės įstatymas. Atitinkamai centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo, jam būnant valstybės nekilnojamojo turto patikėtiniu, jo teisė priimti sprendimus dėl valstybinės žemės apibrėžiama Žemės įstatyme. Po įvykusios reformos dėl valstybinės žemės patikėtinių ir jų turimų teisių priimti sprendimus dėl valstybinės žemės nuomos tikslinga peržiūrėti Žemės įstatymo nuostatas šiuo aspektu.

Valstybės turto patikėjimo teisės subjektai, norėdami *Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo* 36 straipsnio 2 dalyje nurodytiems juridiniams asmenims perduoti valstybės turtą valdyti patikėjimo teise pagal valstybės turto patikėjimo sutartį, tokį turtą gali perduoti tik Vyriausybei nutarus (priėmus Vyriausybės nutarimą), todėl turto perdavimo procedūros užtrunka ir didina administracinę naštą Vyriausybei.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reglamentavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Pagal naują redakciją dėstomą *Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymą*, VI Turto banką pertvarkius į akcinę bendrovę iš esmės bus išgrynintos centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo funkcijos, paliekant jam centralizuotai valdyti valstybės nekilnojamąjį turtą. Tokių funkcijų, kaip išieškoti skolas valstybei ir administruoti pagal pavedimo sutartis su Finansų ministerija perduotas paskolas, valstybės garantijas ir kitus turtinius įsipareigojimus, siūloma atsisakyti.

Funkcijos, susijusios su centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo veiklomis, bus reguliuojamos viename įstatyme – *Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatyme*, todėl bus užtikrintas teisinio reguliavimo nuoseklumas, teisėkūros racionalumas. Dėl šios priežasties *Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymo* 2 straipsnio 2 dalyje siūloma apibrėžti šio įstatymo ir Turto valdymo įstatymo taikymo ribas. Taip pat šiame įstatyme siūloma atsisakyti nuostatų dėl akcijų privatizavimo reguliavimo, jas perkeltiant į Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymą. Tikslinamos nuostatos dėl centralizuotai valdomo AVNT atnaujinimo reguliavimo, įstatyme paliekant tik principines nuostatas, kurias būtina reguliuoti įstatymu (centralizuoto valstybės nekilnojamojo turto valdytojo, jo valdymo organų funkcijos ir įgaliojimai, įgyvendinant atnaujinimą), tačiau kitų procedūrų reguliavimą siūloma kelti į finansų

ministro įsakymą. Tokiu būdu būtų mažinama šiuo metu Vyriausybei tenkanti administracinė našta. Atnaujinimo atvejais, būdai ir tvarka būtų nustatyti finansų ministro įsakyme.

Taip pat Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatyme atsisakoma detalaus bendrovės nuosavo kapitalo sudėties dėstymo, nes pasikeitus teisinei formai nebėra aktualu specialiaame įstatyme turėti kitokią, nei nustatyta Akcinių bendrovių įstatymo 38 straipsnyje, nuosavo kapitalo sudėtį.

Siūloma palikti galiojančias įstatymo nuostatas, pagal kurias centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas, kaip valstybinės žemės patikėtinis, ir valstybės kontroliuojama viešoji įstaiga, kurioje valstybė turi pusę ar daugiau kaip pusę balsų visuotiniame dalininkų susirinkime, sudaro sutartis dėl viešajai įstaigai nuosavybės teise priklausančių statinių, patalpų ar jų dalių pardavimo kartu su jiems priskirtu valstybinės žemės sklypu. Tačiau siūloma atsisakyti po pertvarkymo veikiančios akcinės bendrovės komercinių veiklų (pvz., pardavimų organizavimo) reguliavimo įstatymo lygmeniu, perkeltiant tokio pobūdžio veiklas į bendrovės įstatus, nes galiojantis teisinis reguliavimas numato centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo dalyvavimą parduodant kitoms viešosioms įstaigoms nuosavybės teise priklausančius statinius, patalpas ar jų dalis kartu su valstybinės žemės sklypu arba viešajai įstaigai nuosavybės teise priklausančiu žemės sklypu, jeigu centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas, dalyvavęs konkurencingoje procedūroje, būtų atrinktas kaip paslaugų teikėjas. Po pertvarkos veiksianti akcinė bendrovė galės plėsti savo veiklas, dalyvauti rinkoje kaip profesionali turto pardavimo organizatorė ar kitas nekilnojamojo turto valdymo paslaugas teikiantis subjektas.

Turto valdymo įstatymo 1 straipsnyje nustatyta Turto valdymo įstatymo paskirtis. Atsisakius šio straipsnio 2 dalies nuorodos į Lietuvos banko įstatymą bus užtikrintas teisėkūros nuoseklumas.

Siūloma pripažinti netekusiomis galios šio įstatymo 2 straipsnio 2 ir 7 dalis, kuriose pateikiamos ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto sąvokos, patikslinti šio straipsnio numeraciją.

Siūloma pakeisti turto patikėjimo teisės sąvoką, kurioje detalizuojami patikėjimo teisės subjektai bei tai, kaip jie turi valdyti jiems perduotą valdyti patikėjimo teise valstybės turtą, ir nustatyti, kad valstybės ar savivaldybių turto patikėjimo teise (toliau – patikėjimo teise) – įstatymuose nustatytų patikėjimo teisės subjektų teise valdyti, naudoti valstybės ar savivaldybių turtą ir disponuoti juo valstybės ir savivaldybių turto valdymą, naudojimą ir disponavimą juo ar patikėjimo teisės subjektų veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir sąlygomis. Taip pat siūloma pakeisti turto valdytojo sąvoką ir nustatyti, kad turto valdytojas patikėjimo teisės subjektas, įstatymų nustatyta tvarka patikėjimo teise valdantis, naudojantis valstybės ar savivaldybės turtą ir disponuojantis juo.

Turto valdymo įstatymo 6 straipsnio 2 punktu bei 19 straipsnio 1 dalies 4 punktu siūloma nustatyti, kad valstybės turtas būtų perduodamas savivaldybių nuosavybėn savivaldybių savarankiškosioms funkcijoms įgyvendinti Vyriausybės nustatyta tvarka.

Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 2 dalies ir 12 straipsnio 2 dalies pakeitimu siekiama detalizuoti valstybės ir savivaldybės patikėjimo teisės subjektų, kuriems gali būti perduodamas valdyti patikėjimo teise valstybės ar savivaldybės turtas, sąrašą bei atsisakyti nuolatinio jų kartojimo

Turto valdymo įstatymo atitinkamuose straipsniuose, o duoti nuorodas į atitinkamą Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje ar 12 straipsnio 2 dalyje nurodytą patikėjimo teisės subjektą arba vietoj institucijos nurodant „patikėjimo teisės subjektas“.

Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 1 dalies pakeitimu siekiama nustatyti, kad sprendimus dėl valstybės turto perdavimo patikėjimo teise priimtų ne tik Vyriausybė, bet ir valstybės turto valdytojai Vyriausybės nustatyta tvarka.

Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 4 dalimi siūloma nustatyti valstybės turto patikėjimo sutarčių pasibaigimo nesuėjus jose nustatytam terminui atvejus. Vienas sutarties pasibaigimo atvejų prieš joje nustatytą terminą – jeigu valstybės turtas nebėra reikalingas ar nebenaudojamas valstybinėms funkcijoms, kurioms įgyvendinti buvo perduotas. Taip pat šioje dalyje siekiama įtvirtinti valstybės turto patikėjimo teisės subjektui, kuris buvo įgaliotas sudaryti valstybės turto patikėjimo sutartį, prievolę prižiūrėti, kad sutartis būtų tinkamai vykdoma. Vadovaujantis pirmiau nurodytais pakeitimais turto patikėtojiui atsiranda įstatyminis pagrindas inicijuoti patikėjimo sutarties nutraukimą prieš terminą, jeigu jis nustato, kad patikėtiniui perduotas turtas nebenaudojamas valstybinėms funkcijoms įgyvendinti. Šis pakeitimas suteiks galimybę turto patikėtojiui nutraukti patikėjimo sutartį prieš terminą, taip užtikrinant tinkamą valstybės turto valdymą ir naudojimą. Analogišką teisinį reguliavimą siūloma nustatyti ir savivaldybės turtui Turto valdymo įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje.

Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje siūloma nustatyti, kad patikėjimo teisė į perduodamą valstybės turtą atsiranda nuo valstybės turto perdavimo valstybės turto patikėjimo teisės subjektui ir valstybės turto perdavimo–priėmimo akto pasirašymo dienos arba nuo valstybės turto patikėjimo sutarties sudarymo dienos, jeigu joje nustatyta, kad ši sutartis taip pat yra ir perdavimo–priėmimo aktas.

Tačiau praktikoje pasitaiko atvejų, kai valstybės ar savivaldybės turtas neturi patikėtinio, pavyzdžiui, juridinis asmuo yra likviduotas, neperdavus turto naujam patikėtiniui, arba teismo sprendimu turtas pripažintas priklausantis nuosavybės teise valstybei arba savivaldybei. Atsižvelgus į tokius atvejus, Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 5 dalies pakeitimu siekiama nustatyti, kad tais atvejais, kai nėra asmens, valdančio valstybės turtą patikėjimo teise, patikėjimo teisė į perduotą valstybės turtą atsiranda nuo sprendimo dėl valstybės turto perdavimo patikėjimo teise įsigaliojimo dienos. Šis pakeitimas išspręstų problemą dėl daiktinių teisių registravimo registruose.

Siekiant taikyti analogišką teisinį reguliavimą, siūloma pakeisti Turto valdymo įstatymo 12 straipsnio 1 dalį ir nustatyti, kad sprendimą dėl savivaldybės turto perdavimo patikėjimo teise savivaldybės tarybos nustatyta tvarka priima savivaldybės taryba arba savivaldybių turto valdytojai, o šio straipsnio 3 dalyje siūloma nustatyti, kokie subjektai gali priimti sprendimus, susijusius su savivaldybių turto valdymu, naudojimu ir disponavimu juo. Šio straipsnio 5 dalyje siūloma taikyti analogišką teisinį reguliavimą, kaip ir dėl valstybės turto, ir nustatyti, kad, kai nėra asmens, valdančio savivaldybės turtą patikėjimo teise, patikėjimo teisė į perduotą savivaldybės turtą atsiranda nuo sprendimo dėl savivaldybės turto perdavimo patikėjimo teise įsigaliojimo dienos.

Turto valdymo įstatymo 18 straipsnyje, nekeičiant galiojančių išimčių dėl Lietuvos Respublikos Prezidento, Seimo, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo rūmų pastatų, siūloma

nustatyti pagrindines sąlygas, reikalingas valstybės nekilnojamojo turto, naudojamo sveikatos apsaugos, kultūros, švietimo ir sporto, socialinės apsaugos, teisingumo, vidaus reikalų srityse (toliau – valstybės veiklos sritys), centralizuoto valdymo laipsniškai plėtrai įgyvendinti ir valstybės nekilnojamojo turto valdymo kontrolės sistemai sukurti. Turto valdymo įstatymo 18 straipsnyje siūloma nustatyti, kad sprendimą dėl valstybės veiklos srities (sričių), kurioje (kuriose) įgyvendinamas valstybės nekilnojamojo turto valdymo ir priežiūros centralizavimas, priimtų Vyriausybė, kuri pagal valstybės veiklos sritis nustatytų valstybės institucijas ir jų įgaliojimus įgyvendinant valdymo ir priežiūros centralizavimą ir koordinuotų valstybės nekilnojamojo turto valdymo ir priežiūros centralizavimo įgyvendinimą. Vyriausybei priėmus minėtą sprendimą šį sprendimą įgyvendinti įgaliota valstybės institucija, konsultuodamasi su Finansų ministerija, turės parinkti tai valdymo sričiai tinkamą valdymo ir priežiūros centralizavimo modelį, vadovaudamasi Turto valdymo įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka:

1) Valstybės nekilnojamojo turto valdymas ir priežiūra centralizuojami taip, kad nebūtų ribojamos šio turto naudotojų teisės naudotis valstybės nekilnojamuoju turtu ir vykdyti jiems teisės aktų pavestas funkcijas. Šis principas reiškia, kad centralizuojamos valdymo ir priežiūros veiklos turi būti aiškiai apibrėžtos, kad nekilnojamojo turto naudotojai žinotų centralizuotą valdymą įgyvendinančių subjektų ir savo, kaip nekilnojamojo turto ir kito savo funkcijoms atlikti naudojamo turto naudotojų, atsakomybės ribas.

2) Atskirose valstybės veiklos srityse gali būti steigiami nauji centralizuotą valdymą ir priežiūrą įgyvendinantys subjektai, jeigu nėra galimybės pavesti valstybės nekilnojamojo turto centralizuoto valdymo ir priežiūros įgyvendinti atskirose valstybės veiklos srityse, kuriose yra naudojamas Turto valdymo įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 2–7 punktuose nurodytas valstybės nekilnojamasis turtas, jau veikiantiems subjektams. Šis principas reiškia, kad turi būti įvertinta, ar valdymo srityje yra veikiančių subjektų, kurių veikla (dalis veiklos) susijusi su valstybės nekilnojamojo turto valdymo, priežiūros ar atnaujinimo veiklomis, kokia subjektų teisinė forma, atliekamos funkcijos ir galimybė jas plėsti. Nauji subjektai galėtų būti steigiami, jeigu veiklos srityje veikiančių subjektų nėra.

3) Valstybės nekilnojamojo turto valdymą ir priežiūrą sudarančios veiklos nustatomos atsižvelgus į valstybės nekilnojamojo turto paskirties ir šį turtą naudojančių valstybės turto valdytojų veiklą reglamentuojančių teisės aktų specifiką. Šis principas reiškia, kad apibrėžiant centralizuoto valdymo ir priežiūros veiklas reikia įvertinti turto naudotojų veiklą reglamentuojančius teisės aktus, kurie nustato valstybės nekilnojamojo turto valdymo teises, specialiąsias sąlygas ir reikalavimus, įskaitant įstatymuose nustatytą veiklos autonomiją, priimant sprendimus dalyvaujančių valdymo organų kompetencijas ir pan. Prireikus papildomo teisinio reguliavimo, esamas reguliavimas turėtų būti papildomas nuostatomis, reikalingomis centralizuotam valdymui ir priežiūrai įgyvendinti konkrečioje valdymo srityje.

4) Atskirose valstybės veiklos srityse centralizuotai gali būti įgyvendinamas arba valstybės nekilnojamojo turto valdymas ir priežiūra, neperduodant centralizuotą valdymą ir priežiūrą įgyvendinantiems subjektams centralizuotai valdyti valstybės nekilnojamojo turto, arba valstybės nekilnojamojo turto valdymas ir priežiūra, perduodant centralizuotą valdymą ir priežiūrą

įgyvendinantiems subjektams centralizuotai valdyti valstybės nekilnojamąjį turtą, nurodytą Turto valdymo įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 2–7 punktuose. Šis principas reiškia, kad gali būti pasirenkami šie valdymo ir priežiūros centralizavimo variantai: valstybės nekilnojamojo turto valdymą ir priežiūrą įgyvendinančiam subjektui perduodamas valdyti ir nekilnojamasis turtas arba perduodama vykdyti tik valdymo ir priežiūros veikla. Priklausomai nuo valstybės nekilnojamojo turto perdavimo varianto, subjekto, įgyvendinančio centralizuotą valdymą ir priežiūrą, veikla, persikrstant nekilnojamajam turtui valdyti skiriamus finansinius išteklius, galėtų būti finansuojama iš turto nuomos arba mokant atlygį.

5) Centralizuotą valdymą ir priežiūrą įgyvendinantiems subjektams planavimo dokumentuose nustatomi valstybės nekilnojamojo turto valdymo pokyčio rodikliai. Šis principas reiškia, kad visiems subjektams, įgyvendinantiems valstybės nekilnojamojo turto centralizuotą valdymą ir priežiūrą, turi būti keliama valstybės nekilnojamojo turto valdymo pokyčio rodikliai, vienodi atsiskaitymo už pasiektus rezultatus reikalavimai, o informacija pateikta Valstybei nuosavybės teise priklausančio turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo ataskaitoje.

Šiuo metu galiojančios valstybės nekilnojamojo turto valdymo ir atnaujinimo, kurį įgyvendina centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas, nuostatos iš Turto valdymo įstatymo perkeliama į Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymą. Pritarus pateiktam pasiūlymui, atnaujinimo projektą tvirtinimas taps centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo valdybos ir finansų ministro kompetencija.

Siekiant išgryninti Privatizavimo komisijos, kaip valstybei nuosavybės teise priklausančių akcijų privatizavimo institucijos, funkcijas, Turto valdymo įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje atsisakoma neaktualios nuostatos, kad Privatizavimo komisija tvirtina viešo aukciono sąlygas dėl didesnės negu 3 000 000 eurų vertės parduodamo valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto žemės sklypo, taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimo.

Turto valdymo įstatymo 20 straipsnio 7 dalyje siūloma nustatyti, kad valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto, taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pirkimo–pardavimo sutartis ir žemės sklypo (jeigu žemės sklypas parduodamas kartu su nekilnojamoju turtu) pirkimo–pardavimo sutartis su didžiausią kainą viešame aukcione pasiūliusiu aukciono dalyviu, pripažintu viešo aukciono laimėtoju, turi būti sudaryta (sudarytos) per 60 dienų nuo pardavimo viešame aukcione dienos.

Ilgesnis valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto, taip pat kitų nekilnojamųjų daiktų pirkimo–pardavimo sutarčių pasirašymo terminas nustatomas atlikus rinkos dalyvių tyrimą, kuris parodė, kad nemaža dalis verslo subjektų nedalyvauja viešuose aukcionuose dėl labai trumpų sutarties sudarymo terminų (šiuo metu rinkoje vyrauja 2–6 mėnesių terminas sutarčiai sudaryti ir visiškai atsiskaityti). Be to, atsižvelgiama į tai, kad kredito įstaigos ilgina bei griežtina kredito suteikimo procedūras, todėl 30 dienų terminas per trypas ir pirkimo sutarčiai, ir kredito sutartims sudaryti.

Turto valdymo įstatymo 20 straipsnio 12 dalimi siūloma delspinigių dydį, kai nevykdomi pirkimo–pardavimo sutartiniai įsipareigojimai, sumažinti nuo 0,1 iki 0,05 procento, atsižvelgiant į pastaruoju metu aktualius delspinigių dydžius, nustatomus Lietuvos Respublikos tesės aktuose,

pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme nustatytas 0,04 procento delspinigių dydis.

Turto valdymo įstatymo 20 straipsnio 14 dalies 1 punkte siūloma atsisakyti nuostatos, kad lėšos, gautos pardavus nekilnojamąjį turtą, pervedamos į valstybės biudžetą iš jų atskaičius Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotą atlygį centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui už valstybės nekilnojamojo turto ir jam priskirto valstybinės žemės sklypo (jeigu žemės sklypas yra parduodamas kartu su nekilnojamuoju turtu) ar kitų nekilnojamųjų daiktų pardavimą. Šios išskaitų sistemos siūloma atsisakyti ir suvienodinti teisinę praktiką, kuri yra įtvirtinta kituose teisės aktuose, įskaitant Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymą, kurio 7 straipsnio 2 dalyje taip pat nustatyta, kad lėšos, gautos privatizavus valstybei perduotas akcijas, pervedamos į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą, bet juo neapsiribojant. Pardavus valstybės nekilnojamąjį turtą lėšos būtų pervedamos į valstybės biudžetą, iš kurio būtų mokamas Vyriausybės nustatyta tvarka apskaičiuotas atlygis centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui.

Turto valdymo įstatymo 23 straipsnio pakeitimais siekiama, kad esami valstybės tarnautojai bei valstybės institucijų ir įstaigų darbuotojai, taip pat buvę (nėra praėję vieni metai) valstybės tarnautojai bei valstybės institucijų ir įstaigų darbuotojai nebūtų renkami kolegialių organų nepriklausomais nariais. Toks išrinkimas prieštarautų ne vienus metus diegiamai gerosios valdysenos praktikai formuoti įmonių valdybas, kurių didžiąją dalį narių sudarytų kompetentingi, nepriklausomi nariai.

Turto valdymo įstatymo 27 straipsnyje siūloma atsisakyti nuostatos, kas yra laikoma paslapčių subjektais, ir teikti nuorodą į Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymą, kuriame pateikta paslapčių subjekto sąvoka, nes keičiantis minėtai sąvokai nereikės kas kartą keisti ir Turto valdymo įstatymo.

Kadangi Finansų ministerija iš valstybės turto patikėtinių sulaukia klausimų dėl lėšų, gautų pardavus nereikalingą arba netinkamą (negalimą) naudoti valstybės ir savivaldybių turtą, pervedimo, nutarta patikslinti šią nuostatą ir nustatyti, kad lėšos, gautos viešuose prekių aukcionuose pardavus nereikalingą arba netinkamą (negalimą) naudoti valstybės ir savivaldybių turtą, išskyrus valstybės ir savivaldybių nekilnojamąjį turtą, atskaičius jo saugojimo ir pardavimo išlaidas, pervedamos atitinkamai į valstybės biudžetą arba Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetą, arba savivaldybės biudžetą, kai parduodamas turtas patikėjimo teise valdomas Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 12 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytų patikėjimo teisės subjektų, – ir į šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 2–5 punktuose arba 12 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytų patikėjimo teisės subjektų sąskaitas. Kiti Turto valdymo įstatymo pakeitimai yra tik redakcinio pobūdžio.

Patikslinus *Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo Nr. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 24 straipsnių pakeitimo ir 18 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo* baigiamųjų nuostatų turinį bus aišku, kad nenustatant atskiro konkretaus termino tęsiami visi iki Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo Nr. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 24 straipsnių pakeitimo ir 18 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo įsigaliojimo dienos sudaryti valstybės nekilnojamojo turto

atnaujinimo susitarimai, kol jie bus įgyvendinti. Pažymėtina, kad šiame įstatyme nustatant atnaujinimo susitarimų pratęsimo terminą pagal tuo metu vykdomų atnaujinimo susitarimų įgyvendinimo būklę nebuvo galimybės įvertinti nei COVID-19 pandemijos, nei reikšmingai pasikeitusios geopolitinės situacijos pasekmių, dėl kurių sutriko prekių tiekimas, paslaugų teikimas, statybos darbų atlikimas. Atsižvelgus į atnaujinimo susitarimų pabaigos terminui įtakos turėjusias objektyvias faktines pasekmes, vadovaujantis įstatymais įtvirtintais valstybės turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo racionalumo, efektyvumo ir visuomeninės naudos principais, būtų tikslinga tęsti atnaujinimo susitarimų įgyvendinimą ir pasiekti atnaujinimo susitarimų rezultatus – valstybei įgyti atnaujintą nekilnojamąjį turtą. Taip pat siūloma numatyti, kad lėšos, likusios įgyvendinus atnaujinimo susitarimą, gali būti naudojamos kitiems valstybės nekilnojamojo turto atnaujinimo susitarimams, centralizuotai valdomo AVNT atnaujinimo projektams, taip pat gali būti įstatymų nustatyta tvarka investuojamos didinant bendrovės įstatinį kapitalą. Poreikis investuoti iš AVNT atnaujinimo likusias lėšas pirmiausia sietinas su tuo, kad pagal Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymą centralizuotai valdomas valstybės nekilnojamasis turtas nebus kapitalizuojamas, o valdomas patikėjimo teise. Todėl pradiniam etape, pertvarkant valstybės įmonę į akcinę bendrovę įstatinis kapitalas bus formuojamas iš turto, kuris yra valstybės įmonės savininko kapitale ir kuris yra žymiai mažesnis nei centralizuotai valdomo valstybės nekilnojamojo turto portfelio vertė. Išliekant poreikiui naudoti skolintas lėšas centralizuotai valdomo valstybės nekilnojamojo turto valdymui ir priežiūrai, suformuotas pradinis kapitalas, kaip vienas bendrovės finansinio pajėgumo rodiklių, galėtų būti didinamas papildomais įnašais, jeigu iš įgyvendintų AVNT atnaujinimo projektų liktų lėšų.

Papildžius *Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymą*, visos nuostatos, susijusios su centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įgaliojimais akcijų privatizavimo srityje, bus viename įstatyme. Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį siūloma papildyti nuostata dėl centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo funkcijos valdyti, naudoti patikėjimo teise perduotas į Vyriausybės patvirtintą privatizavimo objektų sąrašą įtrauktas acinių bendrovių ir uždarųjų acinių bendrovių valstybei nuosavybės teise priklausančias akcijas ir jomis disponuoti. Kadangi šiuo metu, vadovaujantis Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 2 dalimi ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. sausio 5 d. nutarimo Nr. 16 „Dėl Valstybės turto perdavimo patikėjimo teise ir savivaldybių nuosavybėn“ nuostatomis, centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui yra perduodamos valstybei nuosavybės teise priklausančios privatizavimo objektų sąraše nurodytų valstybės institucijų patikėjimo teise valdomų įmonių akcijos valdyti, naudoti ir disponuoti jomis patikėjimo teise, todėl, siekiant funkcijų vykdymo nuoseklumo, tikslinga įtvirtinti, kad centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas turi teisę valdyti tokias jam perduotas patikėjimo teise akcijas.

Akcinių bendrovių įstatymo 46¹ straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad bendrovės akcininkas, veikdamas savarankiškai ar kartu su kitais sutartinai veikiančiais asmenimis, įsigijęs ne mažiau kaip 95 procentus balsų visuotiniame acininkų susirinkime suteikiančių bendrovės akcijų, turi teisę reikalauti, kad visi kiti tos bendrovės akcininkai privalomai parduotų sau nuosavybės teise

priklausančias balsavimo teisę suteikiančias bendrovės akcijas (išpirkimo teisė), laikantis šiame straipsnyje nustatytos akcijų išpirkimo tvarkos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūloma papildyti galiojančias nuostatas ir dėl šios teisės turėjimo. Atitinkamai galiojantis reguliavimas tikslinamas, aiškiai nustatant, kad šiuo atveju taikomas ir Akcinių bendrovių įstatymas.

Siekiant susisteminti centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo atliekamas funkcijas akcijų privatizavimo srityje vienoje vietoje, siūloma galiojančią nuostatą dėl centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui vienus metus po privatizavimo sandorio įsigaliojimo dienos taikomos atsakomybės perkelti iš *Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymo* į *Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymo* 22 straipsnį.

Taip pat siūloma vienodinti esamą reguliavimą dėl atlygio mokėjimo centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui už akcijų privatizavimą. Siūloma nustatyti, kad tiek už valstybei nuosavybės teise priklausančių akcijų privatizavimą, tiek už valstybei perduotų (valstybė paveldėtų, konfiskuotų, bešeimininkių) akcijų privatizavimą centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui mokamas atlygis iš valstybės biudžeto (centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo atlygio dalis nebebus atskaitoma nuo lėšų, gautų privatizavus valstybei nuosavybės teise priklausančias akcijas, prieš jas pervedant į valstybės biudžetą).

Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymo projektu keičiamo 2 straipsnio 5 dalyje, atsižvelgus į Turto valdymo įstatymo projektu keičiamas 7 ir 8 straipsnių 2 dalis, siūloma nustatyti, kad privatizavimo objekto valdytoju gali būti centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas arba įstatymuose nustatytas patikėjimo teisės subjektas, privatizavimo objektą valdantis, naudojantis ir juo disponuojantis patikėjimo teise.

Valstybei ir savivaldybėms priklausančių akcijų privatizavimo įstatymo projektu keičiamoje 6 straipsnio 2 dalyje, nekeičiant savivaldybės privatizavimo komisijos sudėties struktūros, papildomai siūloma nustatyti, kad savivaldybės tarybos opozicijos siūlymas dėl jos deleguojamų savivaldybės privatizavimo komisijos narių teikiamas savivaldybės tarybos veiklos reglamento nustatyta tvarka.

Siekiant išlaikyti vienodą teisinę praktiką, pagal kurią tiek valstybės arba savivaldybių akcijų privatizavimą, tiek valstybės nekilnojamojo turto aukcionų organizavimą vykdo atitinkamai centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas arba savivaldybės administracija, siūloma tikslinti Akcijų privatizavimo įstatymo 10 straipsnio 3 dalį ir joje nustatyti, kad savivaldybės administracija – savivaldybės privatizavimo institucija, o ne savivaldybės vykdomoji institucija teikia centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui pasiūlymus dėl savivaldybės privatizavimo objektų įtraukimo į Vyriausybės tvirtinamo privatizavimo objektų sąrašo projektą, kai yra priimtas savivaldybės tarybos sprendimas dėl objektų įtraukimo į šį sąrašą.

Žemės įstatymo 7, 9 ir 11 straipsniuose siūloma atsisakyti centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo teisės patikėjimo teise valdyti valstybinės žemės sklypus, priskirtus savivaldybės nekilnojamajam turtui, taip pat siūloma atsisakyti neaktualios teisės sudaryti valstybinės žemės, priskirtos centralizuotai valdomam valstybės nekilnojamajam turtui, nuomos sutartį, nes išnuomojus valstybės nekilnojamąjį turtą žemės nuomos sandorius galės sudaryti arba savivaldybės, arba

Nacionalinė žemės tarnyba, kuriai, be kita ko, suteikta teisė *visais kitais atvejais* sudaryti valstybinės žemės pirkimo–pardavimo sutartis.

Dėl Valstybės skolos įstatymo Nr. I-1508 3, 8 ir 9 straipsnių pakeitimo įstatymo, Administracinių nusižengimų kodekso 195 straipsnio pakeitimo įstatymo, Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 33, 39 ir 93 straipsnių pakeitimo įstatymo, Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 32 straipsnio pakeitimo įstatymo projektų

Įsigaliojus siūlomiems pakeitimams Finansų ministerija ar kitas subjektas (vienkartinio pobūdžio atvejais – viešuosius pirkimus reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka atrinktas skolos išieškotojas arba esant didesniai skolų išieškojimo poreikiui – Vyriausybės įgaliotas juridinis asmuo, kuriam pagal viešojo administravimo įgaliojimus būtų pavedama atlikti skolų išieškojimo funkcijas) turės įgaliojimus atlikti Valstybės skolos įstatyme numatytus veiksmus su perskolinamomis paskolomis, valstybės garantijomis ir kitais turtiniais įsipareigojimais, nes centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas nebeadministruos Finansų ministerijos perduotų minėtų perskolinamų paskolų, valstybės garantijų ir kitų turtinių įsipareigojimų. Atitinkamai centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas nebus tarp tų subjektų, kuriems skolininkai pagal Valstybės skolos įstatymą privalo teikti informaciją ir duomenis, o pateikę neteisingą informaciją arba nepateikę reikalingų dokumentų ar juos pateikę pavėluotai, galėjo sulaukti baudos.

Priėmus siūlomas keičiamų įstatymų nuostatas mokesčių administratorius, atlikdamas jam pavestas funkcijas, nebeturės teisės finansų ministro nustatyta tvarka perduoti atstovavimo pagrindais arba perleidžiant reikalavimo teisę mokesčių mokėtojo mokestinių nepriemokų išieškojimo centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui. Atitinkamai akcinei bendrovei Turto bankui nebeperimant mokestinių nepriemokų išieškojimo taps nebeaktualu gauti informaciją apie mokesčių mokėtoją.

Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos nebeperleidinės centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui įmonės, kuriai iškelta bankroto ar restruktūrizavimo byla, socialinio draudimo įmokų, delspinigių, baudų ir palūkanų skolos reikalavimo teisės abipusio susitarimo pagrindu.

Dėl Civilinio proceso kodekso 83 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto

Įsigaliojus siūlomiems redakcinio pobūdžio patikslinimams, nebeliks nuostatos, kad bylose, kurias nagrinėja teismai, nuo žyminio mokesčio mokėjimo atleidžiama ir valstybės įmonė Valstybės turto fondas. Tokiu būdu bus atsisakyta nebeaktualios nuostatos, nes toks juridinis asmuo nebeegzistuoja.

Dėl Sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 36 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto

Priėmus siūlymus, kad sprendimus dėl valstybės turto perdavimo patikėjimo teise LNSS asmens ir (ar) visuomenės sveikatos priežiūros viešosioms įstaigoms, kurių savininkas (dalininkas) yra valstybė, galėtų priimti ne tik Vyriausybė, bet ir Vyriausybės įgalioti valstybės turto valdytojai Vyriausybės nustatyta tvarka:

1) bus įgyvendinta Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės 2019 m. spalio 1 d. Valstybinio audito ataskaitos Nr. FA-8 „2018 metų valstybės konsoliduotųjų finansinių ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinių teisingumo bei valstybės biudžeto lėšų ir turto valdymo, naudojimo, disponavimo

jais teisėtumo vertinimas“ 23 rekomendacija (Optimizuoti turto perdavimo procesus, siekiant savalaikio turto nusidėvėjimo sąnaudų pripažinimo);

2) valstybės turto patikėjimo teisės subjektai galės priimti sprendimus dėl jų patikėjimo teise valdomo valstybės turto perdavimo LNSS asmens ir (ar) visuomenės sveikatos priežiūros viešosioms įstaigoms, kurių savininkas (dalininkas) yra valstybė;

3) tikimasi, kad sprendimai dėl valstybės turto perdavimo bus priimami greičiau, sutrumpės turto perdavimo procedūros, LNSS asmens ir (ar) visuomenės sveikatos priežiūros viešosios įstaigos, kurių savininkas (dalininkas) yra valstybė, galės greičiau gauti ir pradėti naudoti joms perduotiną valstybės turtą.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant Įstatymų projektus toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Numatomos teigiamos teisinio reguliavimo pasekmės aptartos šio aiškinamojo rašto 1 punkte. Priėmus įstatymus, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimti įstatymai turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Kriminogeninei situacijai ir korupcijai neigiamos įtakos nenumatoma.

7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Neigiamos įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai nenumatoma.

8. Ar Įstatymų projektai neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams

Įstatymų projektai neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

9. Įstatymų inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priimti naujų įstatymų, keisti ar pripažinti netekusiais galios jau galiojančių įstatymų nereikės.

10. Ar Įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o Įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymų projektai parengti laikantis Valstybinės kalbos įstatymo ir Teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų. Įstatymų projektuose nepateikiama naujų sąvokų ir jas įvardijančių terminų.

11. Ar Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymų projektai neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams.

12. Jeigu įstatymams įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Įstatymams įgyvendinti reikės priimti šiuos įgyvendinamųjų teisės aktų pakeitimus:

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gruodžio 14 d. nutarimo Nr. 1524 „Dėl valstybės ilgalaikio materialiojo turto, valstybės ir savivaldybių nekilnojamojo turto nuomos“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 19 d. nutarimo Nr. 1250 „Dėl Pripažinto nereikalingu arba netinkamu (negalimu) naudoti valstybės ir savivaldybių turto nurašymo, išardymo ir likvidavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 3 d. nutarimo Nr. 1890 „Dėl valstybės turto perdavimo panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai valdyti ir naudotis“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. sausio 5 d. nutarimo Nr. 16 „Dėl valstybės turto perdavimo patikėjimo teise ir savivaldybių nuosavybės“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 26 d. nutarimo Nr. 634 „Dėl Bešeimininkio, konfiskuoto, valstybės paveldėto, valstybei perduoto turto, daiktinių įrodymų, lobių ir radinių perdavimo, apskaitymo, saugojimo, realizavimo, grąžinimo ir pripažinimo atliekomis taisyklių patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. spalio 28 d. nutarimo Nr. 1178 „Dėl Valstybės ir savivaldybių nekilnojamųjų daiktų pardavimo viešame aukcione tvarkos aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. spalio 28 d. nutarimo Nr. 1179 „Dėl Viešame aukcione parduodamo valstybės ir savivaldybių nekilnojamojo turto ir kitų nekilnojamųjų daiktų sąrašo sudarymo tvarkos aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 4 d. nutarimo Nr. 667 „Dėl Valstybės perskolinamų paskolų ir valstybės garantijų teikimo, suteiktų perskolinamų paskolų grąžinimo ir valstybės garantijų administravimo taisyklių patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. kovo 13 d. nutarimo Nr. 252 „Dėl Atlygio centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui už jo atliekamas funkcijas apskaičiavimo ir mokėjimo taisyklių patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. vasario 11 d. nutarimo Nr. 148 „Dėl valstybės nekilnojamojo turto centralizuoto valdymo įgyvendinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1316 „Dėl bankrutavusio banko, bankrutavusios kredito unijos ir bankrutavusios centrinės kredito unijos reikalavimo teisių neatlygintino perdavimo centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojui“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. gegužės 30 d. nutarimo Nr. 590 „Dėl Finansinės paramos ir bendrojo finansavimo lėšų grąžinimo į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą taisyklių patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. birželio 12 d. nutarimo Nr. 665 „Dėl Valstybės turtinių ir neturtinių teisių įgyvendinimo valstybės valdomose įmonėse tvarkos aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugsėjo 26 d. nutarimo Nr. 1025 „Dėl valstybės ir savivaldybių turtinių ir neturtinių teisių įgyvendinimo viešosiose įstaigose“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2009 m. liepos 22 d. nutarimo Nr. 813 „Dėl Valstybės turto informacinės paieškos sistemos nuostatų patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. kovo 9 d. nutarimo Nr. 260 „Dėl Kitos paskirties valstybinės žemės sklypų pardavimo ir nuomos taisyklių patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. liepos 5 d. įsakymo Nr. 225 „Dėl

centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo atsiskaitymo“, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2014 m. rugsėjo 30 d. įsakymo Nr. 1K-300 „Dėl Valstybės įmonės Turto banko įstatų patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2014 m. rugsėjo 30 d. įsakymo Nr. 1K-306 „Dėl Nuompinigių už valstybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto nuomą skaičiavimo taisyklių patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2016 m. kovo 31 d. įsakymo Nr. 1K-111 „Dėl Valstybės turto informacinės paieškos sistemos duomenų pateikimo, naudojimo ir sprendimų derinimo taisyklių patvirtinimo“.

Taip pat Vyriausybė turės priimti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimą „Dėl sutikimo pertvarkyti valstybės įmonę Turto banką į akcinę bendrovę ir valstybės turto investavimo“, valstybės nekilnojamojo turto perdavimo valdyti centralizuotai ir šio turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo tvarką. Finansų ministras turės patvirtinti centralizuotai valdyti perduoto valstybės nekilnojamojo turto nuomos mokesčio apskaičiavimo tvarką.

Įgyvendinamuosius teisės aktus turėtų parengti Vyriausybės įgaliotos institucijos, Finansų ministerija, Ekonomikos ir inovacijų ministerija iki 2025 m. gruodžio 31 d.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Išlaidos pertvarkai pasirengti: informacinių sistemų pokyčiai, iškabų pakeitimas, kitos išlaidos būtų dengiamos iš VĮ Turto banko lėšų.

Papildomų valstybės biudžeto lėšų nereikės.

14. Projektų rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiems projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

„Valstybės turtas“, „viešojo nuosavybė“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.
